

Udateret

AFSENDER

Elisabeth Pedersen, Viggo
Pedersen

MODTAGER

Agnete Skovgaard, Joakim
Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Arkivplacering:
Mappe 26 nr. 25a-b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

[illegible]

Omhyggelig for hendes og hendes sønnes og datteres helse. I den forbindelse er det vigtigt at være opmærksom på hendes og hendes sønnes og datteres helse.

Kommen Det meste af pø. u.

Falle Tofaldet er det bedste at komme
no' lidt ud som muligt. Jo det skal skide
de Bruen, og Finö og jo helst kend
min. Bekymringer. Men hvis
nogen spørger for, og da kan det,
at de har ved Sphitrit, og at de
er lidt op og ned, Talstænden lidt mindre
god end tidligere og at den lange
Tid M. var gode anledning, at nogen
Bekymring. Men om det skal Tiber.
Cinose u. u. som det pø. u. eller
anden Mod kendt Kommen Abg.
at L. og hvem ved, måske har M.
ikke noget pø. u. gang.

Der af den Venne og Løkke Brøder
at kan kendt. Abg. pø. u. Hospital.
Jo for står den Uro og Utølelighed.
Men. Lyg den må man give Tid efter som
giver det M., og intet kan forenes. Men
hvor om hyggelig og dybt Plejerske, indbyrdes
som rødan, at indbyrdes lystig og
roligt Lygde, Hammen og u.

J. 19. Viggo vilde selv have et fortætt men
kan ikke godt, han skal om et et mals en
lyshædet Pige i Sovekammeret: Solskin.
Når det bare lidt mere Solskin, så tror jeg også,
at vilde gå bedre for ham, han er så nøddeløs
og forknyttet over sit Arbejde som jeg
aldrig mindes for; d.v.s. han har nok for ham
alt være det lys så stærkt, men jeg tror aldrig
så længe ad Gangen; det er som et sted
stille: han, han har ingen Idier, intet
Med til at begynde noget nyt, arguer sig
over det gamle. Når han maler efter Naturen
er det kun i Solskin, at andet interesserer
ham ikke; ja, Lampelys kommer han
vist noget: lav ned, han er vid at indrette
sig en Lampe, og så tror jeg nok, at vil kunne
gå. Det meste: hvert Fald, skriver sig vist
for, at han er et andet end rask, Blegast,
Nervøsitet plager ham, og Drømmen som
han selv omtaler, hamner ham en Del, og
antager nu også, at dette er en Følge af det
diverse slægtlige Befindelse; — og så vidt
De nok, at han altid taler meget om, hvad
det plager ham, så man hører jo en Del

derom. Han er ellers så glad and af Læ-
hemde i Vinter i Ro og alene, for i
Byen synes han først, at er rent galt, der
han som de forrige Vintere været hel elendig.
De skal nu heller ikke tro, at altid er så galt,
der er naturligvis mange bedre Dage imellem;
men idag klager han sig netop så meget, at
hij ikke kunne dy mig præt lare det i Dem,
sam dag er hans største Nu - da her nu
netop lå et pilsgrat Brø til Dem.
De skal heller ikke tale videre om det, da
at jo ikke er meget sædvanligt bestemt, som
Udførte endelig alligevel ikke kan forstå.
Det var dygt at høre, De havde det godt. Men
De set den sidste Punch med Dens Spring
mand, Carl hadsam osv. Tak for Dens
Brevkort fra Tiden. Vijs sege, i næste
for Læ at lare et Brø fra Dens Brø, at
vilde i gypelig gerne. Kilde Agnete og
Kornene tusinde Gangs, tog selv de
ludets Helmer fra Dens Elisbeth.